

den stengel steken de bloemen zoo terzijde uit, op twee rijen boven elkaar; naar de twee andere richtingen steken geen bloemen, maar wel bebladerde zijtakjes uit den stengel op.

De verklaring voor dezen eigenaardigen toestand is in de schematische figuur 11

Fig. 12. *Cuphea procumbens* met uitgebloeide bloem, jonge en rijpe vruchtkelk; bij * een bloemsteel te hoog met den stengel opgegroeid.

aangeduid. In aanleg worden de bloemknoppen gewoon in de bladoksels gevormd en wel steeds in één, bijv. de rechter bladoksel een bloemknop, in de tegenoverliggende een bladknop; maar de steel van de zich ontwikkelende bloemknop groeit samen met 't volgende stengellid omhoog tot bij den eerstvolgenden knoop. Dat het werkelijk zoo gesteld is, blijkt, wanneer men een bloem of knop met z'n steel voorzichtig afrukt, dan lukt het soms in het verlengde van den bloemsteel een strookje huid van den stengel mee af te trekken met een fijn nerfje (vaatbundel) er in, tot in den oksel van het er recht onder staande blad.

De afwijking op fig. 12 bij * afgebeeld zou ook nog als een argument voor deze theorie kunnen gelden: daar is een bloemsteel verder dan gewoonlijk n.l. nog gedeeltelijk met een tweede volgend stengellid mee omhooggegroeid, wat in dit gedeelte door een opvallend richeltje duidelijk te zien was. In de normale gevallen, zooals

bij de bloem er vlak boven, is van de samengroeiing zoo uitwendig niets te zien.

J. HEIMANS.

❧ ❧ ❧

VLINDERS VAN VOORNE'S DUIN.

Op blz. 381—382 van de April-aflevering 1932 van dit Tijdschrift komt eene lijst voor van vlindersoorten, die aangetroffen zouden zijn in Voorne's Duin.

Waarom bij die opsomming niet een of ander systeem gevolgd is, wordt niet vermeld; de soorten staan alle kris kras door elkander. Voorts viel mijn oog op de volgende spelfouten:

Hemithia strigata
Erastria nucula

moet zijn: Hemitheia strigata
,, ,, Erastria uncula

Cyaniris argiolis	moet zijn:	Cyaniris argiolus
Actopaea thaumas	„ „	Adopaea thaumas
Leucania straminae	„ „	Leucania straminea
Epinephela jurtina	„ „	Epinephele jurtina
Epinephela lithonus	„ „	Epinephele tithonus
Satyrus Semele	„ „	Satyrus semele
Coenonymphe pamphilus	„ „	Coenonympha pamphilus

Uit een en ander meen ik te moeten afleiden, dat geen deskundige bij het samenstellen van de lijst behulpzaam geweest is. In verband daarmee de volgende opmerkingen. In de lijst is o.a. vermeld *Drepana harpagula*. Is het den auteurs der lijst bekend, dat deze soort tot de zeldzaamste Lepidoptera van ons land behoort? Voor een weinig geoefend oog is verwisseling met de er zeer veel op gelijkende *Drepana curvatula*, die gewoon is, lang niet uitgesloten.

Erger is, naar ik vermoed, de opgave van *Xylina ingrica*; deze soort zou *nieuw voor Nederland* zijn . . . als de determinatie juist is. Dat nu is zeer de vraag. Is hier contrôle uitgeoefend? Naverwant zijn de inlandsche soorten *Xylina furcifera* en *lamda*.

Volgens de schrijvers zijn de vlinders verzameld door wijlen den jachtopziener H. Hofland. Niet onwaarschijnlijk is, dat deze bij de determinatie in hoofdzaak, of wellicht uitsluitend, gebruik gemaakt heeft van een der bekende Duitsche geïllustreerde vlinderboeken, die wel veel gemak bieden, doch, als alleen op de afbeeldingen wordt afgegaan, tot ernstige vergissingen aanleiding kunnen geven. Zoolang zulke vergissingen, als zij gemaakt zijn, tot de collectie beperkt blijven, is dat zoo erg niet; allicht worden zij ontdekt, als een of andere deskundige de verzameling eens in oogenschouw neemt. Wordt deze echter als basis voor eene publicatie gebezigd, dan is degene, die dat doet, niet verantwoord alvorens de juistheid der determinaties door een deskundige is vastgesteld. Onjuiste opgaven van „nieuwe soorten” zijn soms na vele jaren nog steeds eene bron van moeilijkheden voor hen, die later onze fauna bestudeeren. Dezen komen er allicht toe, om bewijskracht te gaan toekennen aan mededeelingen, die eertijds het gevolg waren van onvoldoende kennis. Het is dus van het grootste belang, om geene faunistische mededeelingen te doen, die niet gecontroleerd zijn door een deskundig specialist.

Schovenhorst, October 1932.

Dr. J. TH. OUDEMANS.

WAARNEMINGEN AAN ZILVERMEEUWEN IN DE BROEDKOLONIE TE WASSENAAR.

(22e Mededeeling van de Meijndelcommissie).

I. INLEIDING — In 1927 en 1928 heeft de Heer G. J. TIJMSTRA vele waarnemingen verricht in de zilvermeeuwenkolonie van Meijndel over de zg. paringsbiologie. Na die periode heeft hij door gebrek aan tijd van verder waarnemen moeten afzien. Omdat hij het betreuren zou, wanneer